

NAŠ GLAS

Glasilo javnih namještenika u kraljestvu Srba, Hrvata i Slovenaca.

== Cijena u prodaji 1 K 50 ml ==

Naš Glas izlazi u tjednu svakog četvrtka.
Godišnja pretplata K 72—
Polugodišnja „ 36—
Četvrtgodišnja „ 18—
Za inozemstvo dodati poštarinu. Oglasi po ejeniku.

== Цена у продаји 1 K 50 фил. ==

Наш Глас излази седмично сваког четвртка.
Годишња претплата K 72
Полугодишња „ „ 36
Четвртгодишња „ 18
За иноземство додати поштарину. Огласи по тарифи.

Uredništvo: Ljubljana, Rimska cesta šte. 20/II. Rokopisov ne vrača, ako se ne priloži znak. Dopise v latinici in cirilici sprejema le podpisane in zadostno frankirane. Rokopise je pošiljati samo uredništvu v Ljubljani. Hrvatske in srbske dopise je pošiljati le potom organizacij, ki so za vsebino odgovorne.

Upravništvo: Na naročila brez denarja se ne oziramo. Naročnina naj se pošlje po nakaznici oziroma položnici le v Ljubljano, Vodnikov trg št. 5/L. Tja je pošiljati tudi zbirke za naš tiskovni sklad.

Zagreb —u—o—

Naša organizacija.

Dok još nisam imao sreću ubrajati se među javne namještenike, svakom danom zgodom, kad se povela rječ o njima, naglasivao sam, da je za javne namještenike neophodno potrebno, da se organiziraju. Dobra organizacija je najbolji štiti i brani njihovih interesa. Bez organizacije nema života, nema obstanka.

I konačno zaslugom nekolicine agilnih, koji ne prezaše pred ničim, povela se rječ o davnoj potrebi, uzbibaše se naši redovi i doživismo našu organizaciju.

Velim doživismo našu organizaciju, nu dali se ova u pravom smislu rječ ima smatrati organizacijom, druga je stvar. Bacimo li pogled na organizacije drugih društvenih slojeva, a pogotovo na onu našeg radništva, tad ćemo brzo uvidjeti, da smo daleko od organizacije onakove, kakva bi poželjna bila, onakove, koja bi u stanju bila da štiti, brani i uspješno promiče sve naše interese, o koju bi se svaki nasrtaj, dolazio s koje mu drago strane, razbio, kao što se razbijaju uzbiti morskog valovi o nepomične hridi. Za ovakovu organizaciju potrebno je: samosvijest, dobra volja, samoprijegor, mnogo teška i mukotrpana rada, a to nam nažalost manjka. Svi smo, sa časnim izuzecima, za našu svetu stvar više nego nemarni.

Danas nebi smjelo biti ni jednog namještenika uopće, koji ne bi bio član naše organizacije, odnosno našeg Saveza. Svaki član morao bi da točno i savjesno vrši sve članske dužnosti. Mnogi su u bludnji i nerazumevanju, kad misle, da je članskim dužnostima udovoljio, ako je podmirio članarinu. O ne! to je tek jedan dio dužnosti naše. Prave su dužnosti propagirati svagdje i na svakom mjestu našu ideju, širiti svuda naše glasilo, biti pretplatnik glasila, po mogućnosti saradivati u njemu, prikupljati nove članove, a stare, koji su zbog bilo kojeg razloga postali malodušni, bodriti na ustrajnost i požrtvovnost, itd.

Stotine i stotine ih ima, koji se ne začlanišu, ne razumijevajući važnost organizacije, a stotine i stotine ih ima, koji ne će navlašt, da se začlane, jer to ne ide u prilog njihovoj puzavosti i štreberstvu, držeći čim se začlane, zbogom lijepe nade, zbogom zamišljene kariere. Što više ovi jadnici odgovaraju na svemoguću načine i one koji bi voljni bili začlaniti se, predčivajući im, kako je to skroz suvišna stvar,

jer je državna vlast tu, koja vodi brigu i račun o nama. Imade ih na stotine i takvih, koji se pod moralnim pritiskom začlanišu, a drže glavnom zadaćom svojom, rovariti proti Savezu, bacati mu klipove pod noge, osujećivati svaku dobru nakanu i ideju, jer im je Savez trn u oku. Nisu ni oni rijedki, koji dižu svoj glas proti Savezu zato, jer da imamo Našu Udrugu, pa čemu na dvije strane biti član i plaćati članarinu. Koliko se puta čuje od ovih sirotana, gdje s punim uvjerenjem govore, kako Savez ništa ne radi; ono što smo dobili, vele, dobili bi i bez Saveza. Drugi put se opet čuje: Što je pravo, pravo, ipak je Udruga više činila nego li Savez.

Jest, tim se i ja slažem. Najme Udruga je više činila, ali ne za nas nego proti nas, rovarajući dan i noć proti Savezu i proti njegovu vodstvu.

Nikada neću zaboraviti veselje, koje je raspust Saveza onim ljudima, kojima je Savez od prvog dana nepočudan, prozročio. Klikalo se s očitom zloradošću: I neka je, i pravo je, da je raspušten, ovo je već previše bilo što je Savez radio, to se nije smjelo više trpiti, i tko bi sve nabrojilo, što su u svom zanosu protiv Saveza govorili, a da ni ne spominjem pogrde protiv njegovu vodstvu.

Govorilo se dosta glasno, da je bilo među javnim namještenicima i takovih sirotana, koji su ovom zgodom kupili i slali tadašnjoj vladi podatke proti neustrašivom borcu za naša prava i dičnom našem predsjedniku g. Dr. Benkoviću, te njegovim sudrugovima i supatnicima, dok su ovi u zatvoru čamili, ne bi li na ovaj pošten način ušičarili koji mastan zalogaj. Sramota! Čudim se samo — ako je ovo istina — da naše vodstvo nije već obračunalo sa ovima parazitima.

Nehaj za našu stvar kod nas je silan, a to se najviše opaža u našem glasilu. Koliko puta osvane ovo, a da ne donese tako rekuć ni jednog člančića našeg. Da nije agilne braće preko Sutle, zbog pomanjkanja materijala više puta ne bi mogao ni izaći. Sva je sreća, da su braća Slovenci tu, koji svojim neumornim radom našu golotinju prikivaju. Ugledajmo se u njih!

Kolika se indolencija sa strane članova prigodom pobiranja članarine pokazuje, upravo je nevjerovatno. Imao sam prilike vidjeti, da je jedan član, koji je dobrovoljno ovaj težak i nezahvalan posao, jednom te istom članu po više puta lći morao.

dok je od njega ubrao ono par kukavnih kruna. Jedan put ga ne nadje u uredu, drugi put neima vremena, treći put drži, da je već uplatio članarinu, pa mora kod kuće potražiti potvrdu, četvrti put dovikne srdito: pustite me, i onako od Saveza ništa neimamo, itd.

Mnogi članovi drže, da je samo odbor zvan i da je njegova dužnost, da radi za našu opću stvar. Jest, i ja kažem, da je odbor zvan da radi, ali ne sam, nego uz potporu i saradnju nas sviiju. Odbor je sam po sebi nemoćan, ako ne nalazi sa strane članova odaziva i potpore.

Sada je baš hora, kad se radi o našoj i naših porodica sudbini, sada je baš čas, da svi bez razlike zasučemo rukave, te rame o rame složno poradimo za našu stvar, jer od našeg rada imat ćemo samo mi korist. Stoga na posao, jer u radu je spas, a u neradu propast!

Tovariši! Rešite poslano Vam položnice pozabljnosti in obnovite žnjimi naročnino!

Fr. Küssel (Trebnje):

Česa nam treba?

Nekdaj so bile zadače države ograničene bistveno zgolj na osiguranje miru in reda na zunaj in znotraj. Država namreč ni tvorba medsebojne ljubezni, temveč uprav narobe, ustvarila jo je medsebojna kruta borba.

Ta izrek mora vsakogar osupniti, pa je vendar le resničen.

Glasoviti učenjak na polju socijologije, dr. Gumplovicz uči, da ljudje ne ustanavljajo držav zato, ker bi bila to za ljudi srečna in blažena ustanova, tudi ne zato, ker jih družijo skupne koristi in skupni cilji, pa tudi ne zato, ker govore enak ali vsaj sličen jezik ter se tako laže in bolje razumevajo, marveč edino radi tega, da se drug pred drugim laže brani, da more eden čim laže živeti na račun drugega.

Gumplovicz trdi, da države ne ustvarja sloga ljudi, temveč nasprotno njihova nesloga. Če bi bili ljudje složni, bi bile države nepotrebne in bi jih tudi ne bilo.

Ljudje pa niso nikjer složni, temveč so si neprijateljski in se sovražijo med sabo do krvi.

Ta nesloga, to neprijateljstvo in to sovraštvo silijo vsakega posameznika, da išče sredstev in pripomočkov, ki ga bi obvarovali in očuvali pred poželenjem bližnjikovim.

Edino sredstvo za tako obvarovanje je pristop k društvu ali skupini ljudi, ki se medsebojno zavežejo, da bodo drug drugega pustili živeti v miru.

Tej pogodbi se reče potem zakon. Kdorkoli bi se vkljub zavezi predrznil dotakniti koga drugega, takoj se mu naloži primerna pokora, kajti v pogodbi je dana izbranim ljudem oblast, da po določenih zakonih delijo pravico in kaznujejo nemirneže.

Te oblasti, ali z drugo besedo označeno, te vlade se vsi bojé. mnogi jo tudi mrzijo in sovražijo, toda vsak priznava, da je brez nje obstanek nemogoč, kajti tako ga tlačí samo nekoliko ljudi, med tem ko bi se sicer, da ni vlade, vsi vrgli na posameznika.

To bi bila večna vojna enega proti vsem in vseh proti enemu.

Resničnost nauka tega velikega misleca čutimo vsi vsak dan, vsak na svoji lastni koži, posebno v zadnjih časih.

Najkrvoločnejša in najdivnejša zverina je človek, država je pa oni zverinjak, v katerem samo sila prepreči izbruh te krvoločnosti in divjosti.

V državi šele je torej nastal mir in red. V sled tega miru in reda je pa človeštvo napredovalo in čim večji napredek, toliko večje in širše so postale tudi naloge države.

V prvih časih je poglavar države sam hodil po svojih zemljah, obdrževal uradne dneve in takrat res vladal.

To pa ni dolgo držalo.

Vladarske naloge so se neprestano večale in širile; poglavar in njegovi dvorjani tem nalogam sami niso bili več kos.

Moralo se je poveriti razne zaupnike z izvrševanjem vladarskih poslov.

Pa tudi to sčasoma ni zadostovalo. Tako so nastali uradi in v teh so uradovali javni nameščenci.

Naloge države se pa neprestano večajo in širijo. Država mora posezati v gospodarstvo svojih državljanov, mora prevzemati številske socialne zadeve, upravljati velika in važna podjetja ter razširjati svoje delovanje na vseh poljih, posebno v zdravstvu, higijeni, vzgoji in šolstvu.

Čim širše postaja to delovanje, toliko več je samo ob sebi umevno potreba tudi javnih nameščenecv.

Posli in opravila javnih nameščenecv se v bistvu spreminjajo in njih važnost narašča v neskončnost.

Kaj sledi iz vsega tega?

Za vse državljané sploh in še bolj za vsakega posameznika posebej je velikankega pomena, neizmerne važnosti in naravnost življenjska potreba, da so v državi urejene razmere, da je uprava taka, da popolnoma in vsestransko zadostuje svojim socialnim ljudskim nalogam in še posebno, da je sodstvo v rokah neodvisnih in nepristranskih sodnikov.

Nihče državljanov ne more hoteti javnih nameščenecv, ki bi bili ljudstvu tuji birokrati, ki se ne brigajo za ljudski pokret, ki so nasproti ljudskim težnjam ravnodušni in se ne čutijo kot živa veja živega ljudskega drevesa.

Nihče si ne more želeti brezbriznih in brezvoljnih nameščenecv, ki bi bili samo orodje v rokah posameznih mogočnejšev, samo avtomati vladarske moči; pač pa si želi vsakdo mož, ki opravljajo svojo

službo samostojno in samotvorno v korist splošnosti, ki ji služijo in ki tvori državo. Z veseljem in nesebično naj služijo v vsakem slučaju in pod vsakim pogojem vedno le po najboljši vesti in vednosti, uporabljajo obstoječe veljavne zakone brez ozira na desno ali levo.

To je pa ne samo vzvišena, temveč tudi brez dvoma prav težka naloga.

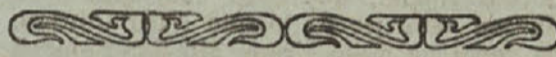
Kdor hoče, da bo javnemu nameščencu mogoče to nalogo v polni meri izpolnjevati, mora mu pa tudi dati za vse to neobhodno potrebne predpogoje.

Kaki pa so ti predpogoji?

Nameščenec mora biti v takih razmerah, da se lahko čuti neodvisnega od naklonjenosti ali nenaklonjenosti posameznikov, da se lahko zaveda popolnoma enakopravnega člana države, če tudi je njen služabnik, in je deležen vseh državljanjskih pravic neokrnjeno, kakor vsak drug ud splošnosti.

Njegovo službeno razmerje mora biti postavljeno na neomajno irden, siguren temelj. To je edino možni temelj pravice in zakona, v katerem so mu zasigurane vse državljanjske pravice neomejeno, in po katerem je zavarovan pred brutalnimi skrbmi za vsakdanjo preskrbo svojo in vse svoje družine.

(Konec prihodnjic).

Bez organizacije i stališkog glasila ne možemo postići poboljšanje svog materijalnog položaja.

Jedno skroz opravdano pitanje.

Kad rečem, da dandanas prolaze — u svakom pogledu — najgore državni namještenici, mislim da nijesam ni malo pretjerao. Pače, izrazio sam se prilično umjereno.

Držim da nije nikako opravdano, da jedan oficir mora imati do 100% više plate nego li jedan činovnik u istome razredu čina. Tako da se na pr. pripadnosti jednog kotarskog poglavara ili sudbenog savjetnika u VII. razredu čina nekako jedva približuju pripadnostima jednog — nota bene — nepismenog poručnika. A gdje je tu osim nauka odgovornost i rad jednog činovnika u VII. razr. čina naprama jednog vojnika u X. razredu? Jeli to u opće prisposodljivo? Ne kažem, da taj poručnik možda ne zaslužuje ono, što mu država daje. Ne, ali neka mi se oprostí . . . što je previše, nije nikako zdravo, taman to i dobro bilo.

Protivan sam, i neću nikada pristati na to, da se terorističkim načinom iznudi naša država; ali mislim, da mi neće nitko živ zamjeriti, ako se usudjujem ozbiljno zapitati: zašto ne svim državnim namještenicima jednako, pa bili oni gradjanskog ili vojničkog staleža? Zašto dvije diametralno opriječne mjere?

Prinadležnosti, koje prima mjesečno, recimo, su četiri člana obitelji, jedan činovnik X. razr. čina:

Plata i akt. doplatak	231 K
Doplatak za 4 člana obitelji	360 "
Skuparinski doplatak	550 "
Privr. doplatak na skupoću 100%	1141 "
Ukupno	2282 "

Jedan oficir X. razr. čina:

Plata	183 dinara
Doplatak za 4 člana obitelji	180 "
Za drva (1)	120 "
Dnevnice po 16 dinara	480 "
Ukupno	963 "

Dakle 2282 krune naprama 3852 krune.

Pa kada bi se ticalo samo plate! Ali oficiri uživaju još i tu pogodnost, da im nije treba nikako doći u dodir sa našima trgovcima već primaju sve živežne i druge namire izravno iz svojih skladišta i to po 50 do 70% jeftinije, nego što ih mi plaćamo raznim hijenama u ljudskoj koži. Zašto nebi mogli i mi uživati nešto slična? Ne pitam jedno i drugo, ali svakako: ili jedno, t. j. izjednačenje plata ili — što bi svaki činovnik još najvolio — pogodnost kod dobavljanja živežnih i ostalih namira i to po mogućnosti direktno iz vojničkih skladišta. V. P. (Slj)

Verus (Ljubljana):

Usoda uradništva.

Pred prevratom v nekdanji Avstriji nesrečnega spomina je igral slovenski uradnik žalostno vlogo. Teško je prenašal breme svojega poklica — zlasti v politični službi — pod germanizatoričnim avstrijskim Birokracijem. Kmalu po prevratu pa je prišel slovenski uradnik naravnost z dežja, pod kap. Pardon! Ne vsak. Oni, ki je obračal svoj plašč po vetru, menjal vsak čas svoje politično prepričanje in svoj značaj ter se klanjal mogotcem zdaj te zdaj one stranke, je dobro shajal. Skočil je lahko naenkrat z 10. klina uradniške lestvice na peti, četrti in še višje.

Ti može sede udobno na visokih stolcih, kjer malo ali nič ne delajo, pač pa veliko ukazujejo. Drugi, ki niso polagali važnosti na glasno povdarjanje za Jugoslavijo toli usodepolnega strankarstva, odnosno so obsojali njegove zle posledice ter smatrali za prvo in edino nalogo točno, vestno, nepristransko in objektivno izvrševanje svojih stanovskih dolžnosti, ti so pa bili in so še vedno osoljeni, robotati ob nezadostni plači — saj je tesač ali vaški pastir bolje plačan kot uradnik, ki ni inšpektor v ministrtvu ali poverjenik. — Najhuje pa je slovenski uradnik občutil to, da so mu vrinili za predstojnike trideset let, časi več pa tudi manj stare osebe, ki niso imele nobene upravne prakse, pač pa veljkansko strankarsko srce.

Pa da bi vsaj ta poverjeniška gosпода uradnika v njegovem delu pri miru pustila. O, kaj še! Sredi dela in načrtov ga zadene ferman iz Ljubljane, da je odstavljen, prestavljen, degradiran. In če sprašuje za vzrok preganjanja, izve marsikaj, samo tega ne, kar je v resnici razlog nasilnemu ukrepu. Ta pa je in ostane, dokler bomo imeli pokrajinske vlade, pripadajoče eni sami stranki ali pa take, kjer ima ena stranka večino, strankarskega značaja. Trobi brez vprašanja v rog vsake stranke, ki je slučajno na krmilu, pa te bodo pustili v miru in še povišan boš tako visoko, kakor si sam želiš! Predvsem pa se ne smeš zameriti mogotcem, ki načeljujejo krajevnim političnim organizacijam, kajti ti imajo v Jugoslaviji pravico, uradnike odstavljati in prestavljati. Gredo samo k poverjeniku, pa je stvar gotova.

Pred malo dnevi se je zgodil drastičen slučaj, ki mora pri vseh uradnikih vzbuditi splošen čut nezadovoljnosti, negotovosti in brezpravnosti. Na zahtevo par županov je vzel notranji poverjenik vodstvo okrajnega glavarstva v Radovljici okr. glavarju Mencingerju ter ga predstavil v Kočevje, vodstvo tamošnjega okr. glavarstva pa je odvzeta vladnemu tajniku dr. Ogrinu. Oba sta vzorna uradnika in se najbrže čutita silno prizadeta. Slednji naj pride v Ljubljano k deželni vladi in živi ločeno kakoga pol leta od družine, ker na kako stanovanje v Ljubljani še misliti ni. Uradniška plača pa ne zadostuje niti za prehrano, četudi družina skupaj živi.

Nujno je potrebno, da delajo uradniške organizacije, predvsem pa osrednja zveza na to-le:

1. Dobiti moramo čim preje trdno uradniško pragmatiko, ki bo določila nepremakljivo pravice in dolžnosti uradništva, tako da se ne bo moglo z njim poljubno pometati.

2. Pokrajinske vlade so čimpreje iztrgati iz območja političnih strank in poveriti uradnikom, da bo imelo ljudstvo nepristranski, objektivni forum. Predvsem pa so notranja poverjenišтва takoj nevtralizirati in predati izkušenemu uradniku. Kdaj ste pa še videli, da dela kovač čevlje ali narobe?

3. Predno se uradnik sploh kam prestavi, naj se mu v novem kraju preskrbi prej stanovanje.

Tovariši! Agitirajte za „Naš Glas“!
Nabirajte inserate in prispevke za tiskovni sklad ter pridobivajte nove naročnike!

Službovni odnosi dnevničara i manipulanata.

Pitanje pisarničkih ili dnevničarskih namještenika bilo je već nebrojeno puta pretresano u javnosti. A da o ovom pitanju namjeravamo opet progovoriti, razlog je, što je hrvatska vlada (Laginje-Potočnjaka) izdala 21. travnja 1920. novu naredbu o osobnim odnosajima pisarničkih pomoćnika, istodobno naredbu o službovnim odnosima manipulanata, i napokon naredbu o mirovinskoj opskrbi stalno namještenih dnevničara, njihovih udova i siročadi.

Koji je povod, da je hrvatska vlada izdala novu naredbu o osobnim odnosajima pisarničkih pomoćnika kao pomoćnog osoblja, u samoj se naredbi ne spominje. A jer se ova naredba u bitnosti ne razlikuje od prijašnjih naredaba o službenim odnosima pisarničkih pomoćnika, koje se u § 19. ove naredbe stavljaju izvan snage, izim da se i na pisarničke pomoćnike protežu povišice i dodaci radi skupoće, kako ih imaju ostali dnevničari, sudimo, da je tek radi toga izdana. Inače se ova naredba i u malo čemu razlikuje od naredbe o osobnim odnosima stalno i privremeno namještenih dnevničara (dnevničarka) od 22. ožujka 1918. odnosno podvrgnutoj reviziji iste naredbe radi poznatog § 28. o otpustu iz službe, od 18. srpnja 1919. broj 7513/Pro., pak je izdanje ove naredbe o pisarničkim pomoćnicima sasvim suvišno.

Pisarnički namještenici na tako zvanim sistemizovanim mjestima vrstaju se u privremene i stalne dnevničare, pak ih je

suvišno dijeliti još i na pisarničke pomoćnike. Hrv. vlada nije stoga trebala izdati novu naredbu, a prijašnje je mogla staviti izvan snage, kako u § 19., te je pisarničke pomoćnike morala izjednačiti u svemu sa privremenim dnevničarima, koji ako zato imaju uvjete, mogu da poluče stalno sistemizovana dnevničarska mjesta. Ovako bi učinila u dnevničarskom pitanju korak napred, i ne bi ostalo kod stare zbrke, da osim stalnih i privremenih dnevničara, imamo još i privremene pisarničke pomoćnike.

Kako je na početku spomenuto, istodobno je izašla naredba o službovnim odnosima manipulanata, kojom se za obavljanje manjih činovničkih, a naročito manipulativnih poslova kod zemaljskih oblasti, ureda i zavoda usirajanju mjesta manipulanata i manipulantica.

Ova naredba nije drugo nego prepis, prevod ili drugo izdanje ustanova o ustrojenju manipulanata, koje je izdala bivša zajednička ugarsko-hrvatska vlada. Jedino je u §-u 5. razlika, što se za polučenje mjesta od onih, koji takova zamole, između stalno namještenih dnevničara uz propisnu ispravu, ne traži službovanje kod koje javne zemaljske oblasti, od šest, nego protivno tome samo tri godine.

Diferenca između dnevničara i manipulanata je, što je prvi zavjeren, a drugi zaprisegnut kao svaki činovnik, pa za to za manipulanata vrijede propisi činovnika, samo nije u pogledu beriva uvršten među obične činovnike, već za manipulante posebno ustanovljene razrede sa stanarinom. Inače dnevničar i manipulant su u berivima približno izjednačeni.

Svaki dnevničar mora biti sposoban vršiti savjestno dužnosti na manjim činovničkim mjestima, osobito pak manipulativne struke, ako ne će da mu se reče, da je uopće nesposoban za svoju službu. Hrvatska vlada (Laginje-Potočnjaka), kako se izričito spominje u samoj naredbi radi ovakvih poslova je odlučila kreirati mjesta manipulanata, te je onda mogla uvesti, da svaki sposoban stalno namješteni dnevničarsa propisanom ispravom nakon trigodina službe ureda radi bude unapredjen za manipulanta. Kad bi vlada pošla ovim putem, opet bi pomaknula dnevničarsko pitanje napred. Tim više je hrv. vlada morala ovo usvojiti, jer se dnevničari već niz godina bore za to, da kad poluče stalno namještenje, ujedno budu izjednačeni sa najmladim manipulantinim činovnicima. Pa ne znamo za što, da to uistinu nije tako, jer kad moramo biti u ispunjevanju dužnosti jednaki, onda bi morali biti svakako i u položaju?

Usljed toga nepojmljivo nam je, kako po §-u 10. može se sa uspjehom za polučenje mjesta manipulanta natjecati i onaj, koji uopće ne služi kod javne oblasti?

Konačno je još iznjeti, da je hrv. vlada (Laginje-Potočnjaka) doskočila jednom — od davna — iščekivanom virtualnom pitanju svih starijih službujućih dnevničara, a koje su prijašnje vlade samo obećavale izvršiti, a ipak su uvijek odgadjale. Naime, ova je vlada zakonom uređila mirovinsku opskrbu stalno namještenih dnevničara,

Prije ove naredbe, svi javni namještenici u Hrvatskoj bili su opskrbljeni nekakvom mirovinom, samo dnevničar, koji je niz godina stalno i vjerno služio kod zem. oblasti, ureda i zavoda nije bio, a od sada je, dakle i on.

Istina, ova naredba nije baš idealna niti savremena, jer se osim u slučaju nezgode i kakovog izvanrednog događaja,

za iznos mirovine od godišnjih najviše 1400 K traži od dnevničara da dosegne službovno vrijeme 40 godina. Ali mora se priznati, da je Laginje-Potočnjaka vlada pokazala među inim ovom naredbom, da ima zbilja daleko više dobre volje za promicanje probitaka javnih namještenika nego li razumevanja, a i slobodnih ruku... Ovdje iznešeni ređci, koji su mišljenje jednog velikog dijela dnevničara, imaju ujedno tu svrhu, da u našim krugovima pobude interes za ova naša pitanja, te da kroz naš „Savez javnih namještenika“ izjavimo prema njima naše stanovite odnosno, da ga dostavimo u obliku predstavlke hrv. vladi.

Iz dnevničarskih krugova.

Drugovi, pohajajte samo one kavane i gostione, koje drže „Naš Glas“.

Brezzakornost v carinskih vprašanjih.

(Konec.)

Brezzakornost v carinski upravi, ki nam jih uveljavlja sedaj vladajoča srbsko-radikalna familija, je povsod enaka: v Ljubljani, Zagrebu in Beogradu. Dvanajsterim točkam „Jug. Lloyd“ bi mi imeli dostaviti še vse one točke, ki smo jih od številke do številke navedli v našem glasilu. Njih številki bi tedaj naraslo gotovo na 100. Izpustili bi pa mi točko 10, ki pravi, da se izvozne carine povračajo brez odloka ministrskega sveta. Utegnilo bi se namreč dogoditi, da bi gen. dir. carin na to točko poslala popravek, češ da to ni res, ker znano je, da predlaga povračilne prošnje car. svetu tudi če gre za povračilo par kronc. S takim početjem zavira in otežuje nezaslišano vse uradovanje.

Naivno je izrekat i uverenje, da se bo takoj postopalo po tem predlogu ter se s tem dokazalo „veliko ljubavi do domovine, kralja in prave demokracije“. Bili bi preveliki optimisti, ako bi se udajali takim upom. Od začetka, ko se je pojavil naš list, pa do danes neustrašeno razkrivamo krivice, ki se gode ne samo slovenskim in hrvatskim carinskim uradnikom, temveč vsemu trgovstvu, industriji, obrtnikom in splošnemu občinstvu vsled samovoljnih šikan, ki jim jih prizadevajo nevesči, čestokrat prav zlobni emisarji generalne direkcije carin pod zakonito pretvezo in krinko. Vse naše tožbe in navedbe faktičnih in sramotnih dogodkov zadevajo pa na gluha ušesa. V Beogradu jih n očeo slišati. Da, prejšnjim nezakonitostim se pridružujejo še nove in še hušje. Ne brigajo se niti za zakon, pravice, potrebe, niti se ne boje posmeha, ki jim prihaja od vseh strani — tudi čez mejo. In sedaj naj bi te trdokožce na mah prebudilo iz njih idiličnega samopašja nedolžno odprto pismo na oba prizadeta ministra? Želimo „Jug. Lloyd“ v tem mnogo sreče! Bojimo se pa, da bo tudi njegovo odprto pismo prišlo samo do ministrskih duri, kjer „neka čeka dotle gospodin ministar nadje vremena, da ga pročita“ t. j. — o sv. Nikoli. In tudi remedura naj „čeka“, dokler bo vse pod zlo — da le obvelja novi „zakon“! —

Tovariši! Zahtevajte po vseh lokalih, kamor zahajate, „Naš Glas“! Nabavljajte svoje potrebščine le pri tordkah, ki inserirajo v „Našem Glasu“!

Drago Vojska (Ljubljana).

Bolniško zavarovanje.

V boju, ki ga bijemo v sedanjem času za obstanek, smo opustili vsa druga vprašanja in jih odložili na poznejši čas. Popolnoma razumljivo je, da nam je danes glavno, izboljšanje gmotnega položaja. Ko to dosežemo in se razmere ublaže in draginja omili, ne bomo deli roke križem in nehali — delati.

Dela bomo imeli še obilo in tudi naš boj, ki ga bomo morali izvojevati v drugih vprašanjih, ne bo lahak. Pri pragmatiki bomo morali napeti vse sile, da se ne uveljavi pragmatika javnih nameščenec bivše kraljevine Srbije iz leta 1864., ki je za kulturnega človeka žalostna, v kolikor ni naravnost smešna. Napeti bomo morali vse sile, da dobimo za vso kraljevino pragmatiko, ki bo odgovarjala 20. stoletju. To bo naš prvi boj.

Obenem pa moramo že danes razmišljati o tem, kako si izboljšamo socialni položaj kar mogoče kmalu.

Noben uradnik, pa naj si bo še tako visokega činovnega razreda, ne more zmagovati izdatkov, ki jih ima v slučaju dolgotrajne bolezni, ali celo smrti v družini. Če danes oboli kdorkoli izmed nas, je popolnoma nemogoče plačati zdravniške stroške in zdravila iz gole plače, ki jo prejema. Treba je za vse take slučaje poiskati drugih virov.

Kje jih dobiti? Trdno sem prepričan, da nihče izmed nas nima toliko prihrankov, iz katerih bi si mogel črpati vir pripomočkov v slučaju bolezni. Če je bil kateri izmed nas, ki si je pred vojno pristradal nekaj kronic za boljše čase, jih je gotovo med vojno že zdavnaj potrošil in ima sedaj edino to, kar dobi vsak mesec enkrat. A slučajni postranski zaslužki so tako malenkostni, da v najboljšem primeru zadoščajo jedva, da se obitelj dostojno, čeprav sila skromno obleče in obuže. Iz lastnih sredstev si torej nihče izmed nas ne more pomagati.

Pomoč dobimo samo v solidarnosti. Treba je torej razmišljati, kako pridemo čimpreje do ustanovitve bolniškega društva javnih nameščenec, ki bi svojim članom nudilo pomoč v slučaju bolezni.

Po mojem mnenju naj bi imelo društvo namen:

1. dajati članom v slučaju bolezni bolniško podporo;

2. plačevati zdravniške stroške in zdravila;

3. preskrbovati v primeru potrebe bolniško oskrbo v bolnici, II. razr.;

4. omogočati svojim članom bivanje v zdraviliščih po znatno znižani ceni ali brezplačno;

5. plačevati pogrebne stroške;

6. dovoljevati iste ugodnosti tudi družini javnega nameščenca (ženi, otrokom in ev. tudi potrebnim staršem.)

Pri današnjem gmotnem položaju javnih nameščenec je izključeno, da bi mogli tako društvo ustanoviti iz lastnih sredstev — kajti en sam malo težji primer bolezni ali nekaj pogrebov bi nam lahko izčrpal vse premoženje — moramo torej iskati pomoči pri vladi, da nam priskoči na pomoč.

Opozoriti jo moramo, da je v njenem lastnem interesu, če je javni nameščenec v dobrem socialnem položaju in da ni dovolj samo izboljšanje plač, ampak da je treba nuditi svojim nameščenecem pomoč tudi v bolezni.

Tozadevno so druge države, ki so nastale iz bivše Avstrije, že daleč pred nami. Celo avstrijska republika, ki je v najsiabšem gmotnem položaju izmed vseh novonastalih držav, se je začela s tem vprašanjem prav resno pečati. Tako čitamo v „Allg. Beamtenzeitung“ z dne 20. 3. t. l. št. 5, da je državni urad za socialno skrbstvo (Staatsamt für Soziale Verwaltung) predložil organizacijam javnih nameščenec osnutek zakona o bolniškem zavarovanju. Avstrijska vlada je obljubila, da dovoli v ta namen kredit 10 do 15 milijonov kron.

Kolikor je iz osnutka razvidno, so se v tem vprašanju postavili na moderno in demokratično stališče. Opozoril bi posebno na § 4 tega osnutka, ki pravi, da se naj zavarujejo ne samo oni družinski člani javnega nameščenca, ki živijo z njim v skupnem gospodarstvu, ampak sploh vsi družinski člani. To se utemeljuje s tem, da mora uradnik večkrat svoje otroke pošiljati v mesto študirat itd. in mora za nje skrbeti, četudi ne živi z njimi skupaj. V isti točki je tudi predlagano, da naj se bolniško zavaruje ne samo žena, ampak tudi ev. gospodinja, ki opravlja gospodinjska dela brezplačno in nadomestuje ženo.

Zelo važna je tudi točka 10 tega osnutka, ki pravi, da se bolniška podpora izplačuje za ves čas bolezni in ne samo 4 tedne, kakor je bilo preje določeno.

Točka 12 določa, da se naj plačuje bolniška podpora nosečim ženam mesec dni pred porodom in dokler dojijo oziroma kolikor časa bi morale dojiti, če je potrebno, da se med tem časom najame kaka druga oseba za vodstvo gospodinjstva.

Tu vidimo, da je zakon zasnovan na zelo moderni in demokratični podlagi in da ima avstrijska vlada veliko razumevanja za položaj svojih nameščenec. Pri nas ni vlada tozadevno do danes še ničesar ukrenila. Zato je neobhodno potrebno, da vprašanje sprožimo sami in začnemo razmišljati, kako bi čimpreje prišli do tozadevne zakonodaje.

Vlada bode morala čimpreje kaj ukreniti in dovoliti večji kredit, ki omogoči delovanje bolniškega društva in s tem odpomore socialnemu položaju javnih nameščenec.

Želeti je, da bi se oglasili tudi strokovnjaki, juristi, zdravniki i. dr., ki bi stavili konkretne predloge in nasvete, kako bi se dalo to najmodernejše in najhitreje izvesti.

Na vsak način pa je ustanovitev bolniškega društva delo najbližje bodočnosti.

Drugovi, u svim gostionama i kavanama zahtevajte „Naš Glas“!

Pragmatika.

(Nadaljevanje.)

§ 40. „Administrativne kazni so te-le: a) pismeni ukor, b) odvzete plače do treh mesecev, c) zguba selitvenih stroškov pri premestitvi, č) odpust iz službe.“ — To so vse občutne kazni, ki bi jih smel izreči edinole zato sestavljeni in poklicani senat po vsestranski preiskavi in zaslišanju okrivljenec in zagovornikov po izčrpnih pismeni in ustni razpravi. Za neumnosti in malenkostne pregreške v neposredni službi naj bi pa bila predstojniku v vzdrževanje discipline dana pravica kaznovanja in karanja v manjšem, natančno očitnem obsegu. V trdovratnih primerih neposluš-

nosti in neobgljivosti naj predstojnik take slučaje naznani kompetentni komisiji v razsodbo.

§ 41. „Pismeni ukor in odvzete plače do 15 dni smejo izrekat: predsednik glavne kontrole, predsednik velikih sodišč in sodišče prve stopnje, okrožni načelniki in predstojniki podobnih oblastev, vsi ti nad podrejenim osebjem.“

„Istotako smejo predstojniki v drugih nižjih oblastvih kaznovati svoje podrejence (mladje), in sicer:

a) okrajni načelnik svoje podrejene uradnike s pismenim ukorom in odvzetjem plače do osem dni;

b) predstojniki telegrafskih oblastev, pošt in karanten svoje podrejence s pismenim ukorom in odvzetjem plače do pet dni.

Vsi ti predstojniki (a in b) se pri izrekanju teh kazni ravnaajo v drugem po predpisih v zakonu o uradnikih, ki obravnavajo disciplinarno kaznovanje.

„Razentega so podvrženi kaznim, predpisanim v § 40. zakona o uradnikih državlanskega reda, tudi sami predstojniki posameznih oblastev, ako proti svojim podrejenecem, ki so osumljeni, da delajo zlorabo ali ki so že storili kako krivdo, ne izvrše, kar jim nalaga dolžnost, bodisi z izgovorom, da se dotična oseba ni pritožila, bodisi da hoče podrejenca drugače obvarovati, ali ako proti svojemu prepričanju priporoča višjemu oblastvu mlajšega uradnika nedostojnega vedenja. (Dopolnitev z dne 28./12. 1879.)“

„Te kazni kakor tudi odvzete plače do treh mesecev izvršuje pa predsednik državnega sveta nad pisarniškim osebjem sveta, ministri nad osebjem lastne pisarne in nad osebjem podložnih oblastev.“

„Da se uradniku ne prizna selitveni strošek, izreka dotični minister; da se pa uradnik iz službe odpusti kot nepotreben ali za to neporaben, izreče disciplinarno sodišče, razen kjer zakon določa drugače.“ — Iz predstojnih določb je posebno jasno, da so podrejeni uslužbenci izročeni samovolji svojega predstojnika, ki jim lahko izreka preobčutne kazni, ne da bi bil vezan na druge osebe. Tak predstojnik sam izdaja odredbe (ki lahko niso v skladu s predpisi), sam zaslišuje podrejenega uradnika, ako sumi, da je zakrivil kako krivdo, in ga končno sam obsodi! Tega tudi ne preminja določba, da se tak predstojnik kaznuje, ako proti podrejenim uradnikom ne postopa, „kakor mu velevala dolžnost“. Ni pa nikjer izrečeno, kdo naj predstojnika nadzoruje, ali si ne dovoljuje — mило rečeno — nekoliko samovolje in morda pristranosti v izvrševanju kazenske oblasti. Ni tudi izključeno, da si kak predstojnik, videč, da ga pri tem nihče ne nadzoruje, dovoli ščititi ali priporočati posamezne podrejence navzlic njihovemu nedostojnemu vedenju. Postopanje je vsekakor zelo pomanjkljive ter lahko daje povod velikim zlorabam. Pustimo določbo, da sme priznati selitvene stroške sam minister; edina pravilna določba se nam zdi, da sme kazensko odpustiti iz službe samo disciplinarno sodišče. To sodišče ali senat bi pa ne smel omejevati svojega delovanja na sama odpuščanja, temveč na razsojanje disciplinarnih pogrškov v obče, ker pri nobenem disciplinarnem dejanju ni mogoče kar naprej ugotoviti, ali bo disciplinarni preiskavi sledila obsodba, in celo kazen — odpustitve. Prehod iz stanja dosežanih službenih pragmatik v nejasnost in popolno samovoljnost določil izza zastarelega srbskega zakona o uradnikih državlanskega reda, bi torej pomenil globoko

juni 1920. godine imaju svi pensionari i pensionerke — bez obzira na to, da li imaju drugih prihoda ili zarade, ako su državljanji našeg kraljevstva. Za ranije vreme postupaće se po odredbama, koje su tada važile.

Ovo važi od 1. do 30. juna 1920. godine.

Ministar Finansija:

K. Stojanović s. r.

Ministarski Savet u sednici svojoj usvojio je prednji predlog Gospodina Ministra Finansija i odobrava da se po njemu i postupi.

Predsednik Ministarskog Saveta:

Mil. Vesnić s. r.

Dostavek gener. direkcije drž. računovodstva:

Povišenje dodatka po ovom rešenju ima se razumeti tako, da se procenti, ustanovljeni Uredbom od 16. decembra 1919. godine broj 1849 (D. R. br. 143.990) čl. 1. pod II. i III. povećavaju sa 25%, t. j. činovniku XI. činovnog razreda od 120% na 145%, činovniku X. čin. razreda od 110% na 135%, itd.

Generalni direktor:

dr. Dučić s. r.

Osrednja zveza javnih nameštencev in upokojenecv.

V ožji odbor osrednje zveze je širši odbor nominiral v 1. seji dne 17. maja t. l. sledeče tovariše: Za nižje uslužbence Henrika Zalesjaka, za poštno prometno uradništvo Frana Saleharja in za učiteljstvo Luko Jelencu. Posle 1. tajnika je prevzel Joža Bekš, ki ga nadomešča II. tajnik prof. Kuno Hočev ar, blagajniški posli pa so bili poverjeni Ivanu Lavriču oziroma njega namestniku Franu Urbancu.

Ustanovitov. Centraln. Saveza, ki je bila določena za 23. in 24. maj in se je imela izvršiti v Zagrebu, se je morala žal ponovno odgoditi, ker je bil predsednik beograjskega Saveza vseuč. prof. Andonović zadržan in tudi dalmatinski Savez ni mogel pravočasno odposlati svojega delegata. Za trdno pa upamo, da ustanovimo Centr. Savez, ki se z njim ne sme absolutno več dalje odlašati, takom tega meseca.

Naredbi o novih draginjskih dokladah prinašamo na drugem mestu.

Interpretacijo naredbe, ki pride v poštev za drž. nameštence izven Srbije in Črnogore, smo objavili v zadnji številki našega glasila. Pod vtisom najnovejše igre z drž. nameštenci je razpravljal širši odbor o novih, popolnoma nedostatnih draginjskih dokladah v 2. seji dne 27. maja. Vlada je naše, v resoluciji z dne 17. aprila obrazložene zahteve popolnoma prezrla in je s takšnim poviškom hotela prizadejati kvečjemu udarec našim organizacijam, češ, čutim se močno, kaj mi morete?! Izjavljamo, da se s tem poviškom ne more zadovoljiti prav nobeden drž. nameštencec, zato smatramo tako postopanje za izzivanje državnih nameštencev, ki so tudi v najbolj kritičnih dnevih zadnjih komunističnih poskusov vzdržali v svojih vrstah red in disciplino.

Predsedstvo dež. vlade za Slovenijo je sicer o našem ogorčenju in nedostatnosti drag. doklad brzojavno poročalo osrednji vladi. božimo se pa, da brez-

uspešno. Odbor je sklenil najprej stopiti v stik z drugimi pokrajinskimi zvezami in uveljaviti naše zahteve z dne 17. aprila po svojih delegatih pri regentu. (Kakor smo posneli iz dnevnikov, je regent med tem odšel v kopališče.) O ukrepih, ki smo jih storili v sredo, 2. t. m., sporočimo prihodnjič.

Delegati za širši odbor. Kljub ponovnim urgencam nam še niso javili v zmislu sklepa obč. zbora delegatov in njih namestnikov sledeče organizacije, ki jih vnovič pozivljamo, da to takoj store:

Društvo geometrov kraljevstva SHS, Društvo finančne straže, Društvo slovenskih sodnikov, Podporno in pravovarstveno društvo poštnih in brzojavnih poduradnikov, Podružnica Slomškove Zveze za Ljubljano, Društvo slovenskih živinozdravnikov, Odsek jugoslovanskih drž. uslužbencev v Mariboru in Društvo nižjih drž. gozdnih nastavljenecv v Sloveniji. — Samo namestnike delegatov pa nam imajo še prijaviti: Društvo pisarniških oficijantov in pomočnikov, Društvo slovenskih profesorjev, Krožek mestnih uslužbencev Maribor in Zveza magistratnih organizacij Ljubljana. Nominirajte takoj!

Istotako bi bilo glede članskih seznamov ponoviti vse ono, kar smo povedali v 20. številki našega glasila.

Radl povišanja poštnih pristojbin prosimo vse prizadete, da svoja na Osrednjo zvezo naslovljena pisma in dopisnice zadostno frankirajo.

Posamezne člane strokovnih organizacij, ki se obračajo na Osrednjo zvezo s kakršnim koli vprašanjem, pa prosimo, da prilože tudi znamko za odgovor.

Nečlanom sploh ne odgovorjamo, in romajo njih dopisi kot nerešeni v registraturo.

Komisija za ureditev uradniških vprašanj v Beogradu. Javilo se nam je, da je osrednja vlada sestavila za ureditev vprašanj drž. nameštencev posebno komisijo in poverila nje posle izključno le Srbijancem. Zahtevali smo pri ministrskem predsedniku, da jemlje v poštev tudi Slovenijo in nominira za komisijo tudi zastopnika Slovencev. Slični korak pričakujemo tudi od ostalih pokrajinskih zvez.

Brez organizacije in brez stanovskega lista je izboljšanje naših razmer nemogoče!

Vestnik.

Danas označismo pretplatnicami u Hrvatskoj, Bosni i Dalmaciji, koji nam duguju pretplatu, kraj naslova dan, do kojeg je pretplata plaćena. Molimo, da nam odma šalju dotični iznos poštanskom doznačnicom, inače obustavićemo im list. Uprava.

Društvo davčnih uradnikov v Sloveniji bo imelo svoj redni letni občni zbor bržkone 20. t. m. Ker bo o tem še sklepal odbor, priobčimo natančno določen dan z dnevnim redom v prihodnji številki. Društvo bo skušalo preskrbeti članom, ki se nameravajo udeležiti občnega zbora, za progo južne železnice znižano vožnjo. Zato prosimo vse tovariše, ki reflektirajo

na to ugodnost, da nam javijo nemudoma po dopisnici svoje ime in dotično železniško postajo. Trgovska zbornica je na našo vlogo priznala zvišanje nagrade za oskrbo prepisov predpisnih in odpisnih izkazov v obč. pridobnini itd. od 2 vin. na 12 v za vsako postavko brez izjeme in sicer od vseh doslej še ne obračunanih prepisov ter nadalje do preklica. Vsled trenutnega finančnega položaja nam zbornica zaprosenega poviška na 20 v za postavko ni mogla dovoliti. — Nadalje smo prosili delegacijo ministrstva financ, da izposluje posebno nagrado vsem tovarišem, ki so imeli posla pri zamenjavi avstrijskih bankovcev v kronsko-dinarske. O uspehu bomo svoječasnno poročali. — Vse tovariše, ki so zaostali s plačilom članarine, pozivljamo, da store svojo dolžnost še pred občnim zborom. Na občnem zboru dne 4. maja 1919 določena članarina znaša za vse leto 24 K. Istotako se odborovi okrožnici za prispevke v akcijski fond po 25 K za vsakega člana še niso odzvali Brdo, Litija, Marenberk, Mokronog, Radovljica, Rogatec, Sv. Lenart v Sloven. Goricah, Tržič in Velkovec. Osebna intervencija v Beogradu bo v doglednem času neizogibna, ker je rešitev naše glavne zahteve v zvezi s službeno pragmatiko, ki se bo o njej v doglednem času ukrepalo. Stroški za potovanje bodo veliki, zato bi bilo osebno posredovanje brez izdatnih prispevkov za akcijski fond neizvedljivo. — Neorganizirani upokojeni davčni uradniki ne morejo glasom spremenjenih pravil več biti neposredni člani Osrednje Zveze in potemtakem tudi ne zadržniki „Samopomoči“. Vabimo jih, da javijo nemudoma svoj pristop k našemu društvu. O njih sprejemu bo določal odbor. Predsedstvo.

Fin. straža u Zagrebu. Od nove godine prestale su izlaziti „Novine“ za financ. stražu u Zagrebu. Zašto i s kojih razloga, nije predplatnicima objavljeno. Isprva se je mislilo, da leži krivnja neizlaženju na štrajku slagara. No, i taj je prestao ali „Novine“ i dalje ne izlaze. Moglo se je pozvati sve drugove, da se predplate na „Naš Glas“, glasilo nas svijuh, te zamoliti SJN, da obrati veću pažnju i na naš stalež. Prije smo plaćali članarinu za „Društvo financ. straže“ kao i za Savez javnih namještenika putem našeg društva; a sad nitko ne poziva na predplatu odnosno na uplatu članarine i kome se ima poslati, nitko ne zna. Zato molim odbor Društva financ. straže, neka razjasni: Postoji još Savez fin. straže? Ako da, stoji li u kontaktu sa SJN? Zašto rečeni savez ne pozove drugove na uplatu članarine? Neka razjasni, s kojih razloga „Novine“ ne izlaze. Ako je nemoguće i nema subvencije, neka pozove sve one, koji su bili predplatnici tih „Novina“, neka se predplate na „Naš Gl.“. Sam odbor neka se bolje priklone Savezu javnih namještenika i neka zamoli Savez, da veću pažnju obrati na zapostavljeni i zaboravljeni stalež financ. straže. Neka bdije Savez i nad financ. stražom. G. P.

Sjednica odbora Zavjednice podvornika i službenika u Zagrebu 16. 5. Zapis. prošle sjednice nakon pročitavanja bude primljen do znanja te po odborniku Štimcu i Butkoviću ovjerovjen. Blagajničko izvješće za mjesec travanj 1920 je u redu pronađeno. Primitak 2922 K 54 v, izdatak 74 K 32 vin., podpore 1375 K, podpore dječ 345 K. Ukupni izdatak u mjesecu travnju 1920 1794 K 32 vin. Čista imovina: U 6% obveznicama ratnog zajma 8200 K.

sklozono u stedionice do 31. III. 1920 7260 kron, u ručnoj blagajni koncem meseca travnja 1920 1128 K 32 v. Sve ukupna imovina zajednice do 30. IV. 90.388 K 32 v. Revizionalno izvješće suglasno sa blagajničkim prima se do znanja. Na dopis Gj. Š., pošt. i brzolavn. podčinovnika, koji moli za doznaku podpore, pošto je koncem meseca ožujka trajno umirovljen, zaključuje odbor, da mu se na temelju društ. pravila § 13., pošto je bio članom ove zajednice 12 godina, podpora dopita od 1. VI. 1920 u iznosu od 204 K godišnje. Centralni odbor jest zaključio, da će sve svoje članove obavjestiti o važnim zaključcima glav. skupštine na otvorenim dopisnicama.

U Imotskom (Dalmacija), Dne 13. V. t. g. držala se je glavna skupština drž. i pokrajinskih podčinovnika i poslužnika. U novi odbor bi izabran za predsjednika Marijan Milas, porezni poslužnik (overovoditelj), podpredsjedn. J. Rebić, nadglednik radnika kod urada odkupe duhana, tajnikom Mijo Galić, poglavarsveni poslužnik, blagajnikom Ivan Lobrević, sudbeni poslužnik. Presjednik Milas zahvaljuje skupštini na časti, preporučujući, da svaki vrši marno i savjesno svoje pripadajuće dužnosti. U samom radu i slozi se postizava sve. Preporuča članovima, da budu točni u plaćivanju članarine, predočujući im potrebu, da se što više članova pribroji na „Naš Glas“. Ako hoćemo imati tvrd temelj organizacije, treba graditi tvrdo i nepopustljivo temelj naše blagajne, koja s vremenom može nama svima biti od velike koristi. Zato preporučuje svima, da da svaki u fond blagajne po deset kruna; predsjednik daje prvi pa svi ostali redom i bi skupljeno kruna četristočetdeset (440), koji iznos bi poslan glavnoj organizaciji u Split. Ponovno presjednik preporuča, da se što u višem broju predbroju na službeni list „Naš Glas“. Iza toga se vpisalo novih 13 članova.

Povišanje plać in naši listi. Nedavno je neki tovariš omenil neumestno troben-tanje časopisja, če se dá v dokladah par kronic već državnim namešćencem. Tudi sedaj, ko je vlada milostno dovolila 25% povišanja — draginja je narasla za već kot 100% — alarmantno poroča o tem časopisje. „Jugoslaviji“ se je zdelo naj-umestnejše, da je stavila dne 22. t. m. poročilo kar na prvo mesto, koj v začetku in z velikanskim paslovom: „Povišanje plać državnih uradnikov!“ Pa ravno v isti številki prinaša poročilo o umazanih manipulacijah v Pollakovih tovarnah usnla, seveda bolj sredi in koncem lista. To naj bi tiskala z velikimi črkami, to, ne pa itak prehitro alarmirati vse kar leze in gre, da v cenah poskoči in drž. namešćen-cu vse podraži, še predno ima tisti skromni 25% povisek sploh v rokah. **Veljko.**

Nova pragmatika? Prejeli smo brošuro: Carinski zakon, izdala deleg. min. financ. Ta zakon je prejšnji srbski in sedaj začasno uveljavljen v celi kraljevini. Pravimo: začasno, ker nikakor ne verjamemo in tudi ne moremo dopustiti, da bi se med drugimi famoznimi, posebno sledeče naredbe, ki se tičejo fin. straže, uveljavile. N. pr. člen 242. „Finančni stražniki napređujejo iz nižje v višjo vrsto samo po dokazani pridni in gorečni (!) službi...“ Torej protekcija! In člen 245: „Ako je bil finančni stražnik ranjen v službi in se zdravi v bolnici, uživa svojo plačo do popolne ozdravitve; če pa je zbolel drugače, ima

plačo samo za prvih 30 dni od dneva, ko je zbolel.“ Tu pa pogin! **Veljko.**

Limito-tobak. Že od pamtiveka so dobivali vojaki, orožniki in finančna straža limitni tobak; sedaj so nam ga kratkomalo odvzeli. Pa so poprej toliko bobnali, koliko ga pridela Srbija, Bosna, Črnagora in kaj še le Macedonija ter obetali kadilcem zlate čase. Tudi sicer mesečno množino vedno prikrajšujejo in kadilcem bo končno ostala edinole še tobačna karta v rokah. Finančna straža ima težko nalogo, da kolikor toliko kadilce pomiri in pouči, da preveč ne zabavljajo. A če se že nam odvzame limitni tobak in se zraven tobak izvaža za južno sadje in druge nepotrebne reči in če se ga v Ljubljani v tovarni na debelo krađe, potem gospoda, bogami, mi si umišemo roke. Zadovoljite v prvi vrsti domače državljane in dajte nam naš limitni tobak nazaj! — **Veljko.**

Žrtev svojega poklica. Pri Mariji Snežni ob Muri se je izvršil te dni napad oboroženih tihotapcev na službojočo obmejno finančno stražo. Padel je mlad finančni paznik pri izvrševanju svoje težke službe. In še se najdejo ljudje, ki hočejo postopati s tihotapci z rokavicami in se zgražajo, če se čuje tu pa tam ob meji streljanje straž in če pade kak zrel tihotapski falot. Naši listi naj ne dajejo prostora takim hiperfilantropičnim Jeremijadam! Postopa naj se energično, rabi naj se orožje, zob za zob in straža naj se dovoljno ojači. Naša straža, ki se ne da podkupiti, je trn v peti lopovu, ki je organizator napadov, rovarjenj in zraven tega še vedno trafikant. Naj se slučaj preišče in naj se lopova izžene! Potem bo mir v tem gadjem gnezdu.

Mrvice. Več prije desetak dana počeli su naši dnevnicu donositi medju vijestima iz Beograda notice o uredjenju beriva javnih namješćenika. Govorilo se i pisalo o tome, da je pitanje uredjenja tih beriva opet samo privremeno riješeno i to tako, da se javnim namješćenicima daje na sva njihova dosadašnja beriva 25% povišice. Službeno nije bilo o tome ništa poznato, a mi smo to slušali i čitali, ali nijesmo vjerovali. Nijesmo vjerovali zato, jer smo bili uvjereni, da je vlada ipak jednom shvatila ozbiljnost i kritičnost našega položaja i prešnost rješenja našega pitanja. Nismo dakle vjerovali, da je to pitanje opet odgodjeno i samo privremeno riješeno, a ovaj dodatak od 25% na sva beriva bio bi i ovo vrijeme skoro toliko, koliko ništa. Osim toga smo mi u svojoj predstavi svome poslodavcu — državi — stavili svoje mjesto i dali rok za njihovo ispunjenje, pa smo punim pravom mogli očekivati, da će država barem uzeti tu predstavku u preires, obazreti se na naše zahtjeve i s nama pregovarati o definitivnom ispunjenju tih zahtjeva. Tako radi ovdje gradska uprava s tramvajskim namješćenicima, krojački obrtnici sa svojim osobljem, tvorničar sa svojim radnicima, pa smo mislili, da ne ćemo ni mi gore proći od njih, jer smo napokon i mi nekakovi radnici i ako nam gospoda ministri toga ne će da priznaju. Kad se medjutim pronijela vijest, da se taj 25% dodatak odnosi samo na one posebne vanredne dodatke, držali smo, da je to „vic“, dok nijesmo napokon našli i štampanu naredbu u Narodnim Novinama. Dodatak taj iznosi kod onih najbolje plaćenih činovnika najviše 250 K, slovima dvjestu petdeset kruna mjesečno. Metar sukna stoji 1300—1500 K, cipele isto toliko, a javni

namješćenik, koji se već nalazi u tako očajnom položaju, da nas je stid pred pristojnim čovjekom priznati, kako država honorira naš rad, dobiva za poboljšanje toga položaja 100—200 K mjesečno. Zar to nijesu mrvice? Priznajemo otvoreno, da se stidimo te povišice i čudimo se onima, koji su je dali, da se i oni ne stide. Kraj sve bijede, u kojoj se nalazimo i koju smo već vikli snositi u državnoj službi još smo uvijek ponosni i to je sreća za državu, dok je njeno namješćenništvo ponosno. Mi protestiramo protiv ovakovih dobacivanja mrvica.

„U svečanoj odori.“ Zagrebačke „Narodne Novine“ od 25. maja donose na čelu lista naredbu o proslavi Tijelova, pa se u njoj veli, da predstavnici urada i zavoda — dakle činovnici — imaju kod te svečanosti sudjelovati u svečanoj odori. Da je to donio koji drugi list, a ne službeni u formi naredbe, mislili bismo, da je to kakva nezgodna šala na naš račun. Ovako treba to ozbiljno shvatiti. Dakle moramo ipak reprezentirati: A sada neka gospoda, koja to žele, pokušaju proračunati, kako će javni namješćenik, koji je oderao već sve, što je imao, isto ga je sjećalo njegovih dobrih vremena, smoci svečanu odoru. Ili je možda i ta naredba izdana samo zato, da onako „iza spuštenijih trepavica“ mislimo jedan čas na stara dobra vremena. Napokon „frak“ se valjda još spasao, ako ga nijesu moljci pojeli, jer se od toga nesretnoga fraka ne može ništa prekrojiti, što bi se dalo dalje derati, ali će nezgodno pristajati naše poderane i pokrpane košulje otvorenom prsluku, koji se uz frak nosi i koji je takodjer vrlo nezgodna svakidašnja nošnja. Dakle i to će teško ići. Tko će nam dakle pomoći, da možemo obući i svečanu odoru, kad ni obične nema. „Otkud harač, koji kruha nema“?!!

Radl nevdržnih razmer pri ljubljanski glavni carinarnici ter nje šefa Ačimovića nam prihajajo pritožbe od vseh strani. Poskrbeli smo s primerno vlogo na merodajno mesto, da bo osrednja vlada o rečeli, ki jih uganja Ačimović, natančno poučena.

Glavna skupščina „Saveza“ društava financijske straže kraljevstva Srba, Hrvata i Slovenaca se sklicuje v smislu § 7. pravil na 26. junija 1920 ob 8. v Brod ob Savi s sledečim vzporedom: Poročilo predsednika, tajnika in blagajnika „Saveza“ o dosedanjem delovanju; sklepanje o nadaljnem delovanju; sklepanje o strokovnem glasilu finančne straže; volitve odbora za prihod. leto; slučajnosti. Vključena društva finančne straže se glede odposlancev na glavno skupščino opozarjajo na § 6. pravil „Saveza“. Celje, de 24. maja 1920. Martin Kovač, t. č. predsednik, Peter Držaj, t. č. tajnik.

Izveščano strojepisko z lepo rodno pisavo in s perfektnim znanjem slovenskega jezika potrebuje za popoldanske ure (od 3.—7.) Osrednja zveza javnih namešćenico in upokojenico v Ljubljani. Mesto je primerno za gospodilne v javni službi z dopoldansko uradno frekvenco. Lastnorodno pisane ponudbe z zahtevkom mesečne nagrade do 8. junija t. l. na tajnika Osrednje zveze, davč. upravitelja Jožo Bekš-a, Dalmatinska ulica 3/III.

„Samopomoč“ v Ljubljani kupuje vsakovrstna živila in druge potrebščine v vsaki množini. Tovariši se prosijo, da polzvedujejo po takem blagu in posredujejo v prilog zavoda, ki deluje v korist

vsem javnim nameščencem. O zalogah, oziroma ponudbah naj se poroča naravnost „Samopomoči“ v Ljubljani. Vodnikov trg šte. 5. ki poravna radevolje vse stroške.

Za tiskovni sklad „Našega glasu“
so darovali meseca januarja 1920 sledeči:

Stjepan Rožič, Njebodar Rožič, Franjo Sabljak, Zofija Stipetič, Franjo Sašek, Mirko Turković, Miloš Trivunović, Mijo Tandarič, David Weinberger, Gabo Zonta, Rudolf Zebec, Stanko Žagar, Teodor Žmara, Matija Jurovič vsi v Križevih, po 7 K, gg. Rud. Rotter, Ivan Remic, Fr. Podboj, Avg. Juh, Olga Krčmar, Antonija Turk, Ljubljana, Marjan Obersanu, Gornji grad po 6 K, gg. I. Kogoj, Vel. Lašče, Peter Golouh, Vinica pri Črnomlju, dr. Alojzij Lešnik, Jurij Hudritz, Edm. Lorgar, Pavl Sattler, Rudolf Bižal, Ign. Tkavec, Blaž Meško, Franc Pernik, Ign. Karba, Marko Jernejšek, Simon Kampe, Ivan Rataj, Avgust Vivod, Slov. Bistrica, Mirko Železnik, Lovro Novak, Vinko Pirnat, Ra-

dovljica, Ivan Vidmaler, Ormož, Josip Černivo, Franc Robida, Iv. Prah, prof. dr. Vl. Korun, dr. Bronislav Fišer, dr. Hugon Hofbauer, Franc Juvenec, Fran Slana, Anton Zorko, Franc Gregorič, Matija Kren, Mih. Vončina, Jurij Hočevar, Ivan Šabec, Aleks. Hlavač, Edvard Breznik, Marija Perin Makso Gruden v Ljubljani po 5 K, gg. Jože Perne, Ljutomer, Avg. Kos, Krško, L. Sorglechner, I. Vandut, Vel. Lašče, Franc Irgolič, Maribor, Franc Valentinčič, Velikovec, Rafael Pečnik, Gornji grad, Leopold Mandelj, inž. Ivan Verbič, Litija, Mihael Šimenc, Kranj, Jakob Grašič, Spij-Vetrinj, Franjo Pea, Mitnica — državni kolodvor, Dragutin Cidič, Zagreb, Martin Prell, Klokovičević — Našice, I. Hečimovič, Stjepan Raslić, Sisak, Nikola Toth, Fužine — Hrvatsko, Ivan Budvar in Albin Istinič v Ljubljani po 4 K, gg. Ivan Košič, Raka pri Krškem, Josipina Dolžan, Tupaliče, Leon Ozimič, Ljubljana, Milica Kasunič, Jastrebarsko po 3 K, gg. Josip Strojcar, Ignacij Muren, Karol Kos I., Friderik Ščitar, Srečko Caharija, Lešane pri Radgoni po 2 K 40 v, gg. Ivan Benkovič, Val. Rupnik, Rihard Svetlič, Karol Ferjan, Ljubljana, Albin Marčič, Ribnica, Štefan Plut, Kranj, Peter Korošec,

Gornji grad, Franc Lah, Josip Pihler, Josip Nevošny, Franjo Šmid, inž. Franc Omerzu, Ptuj, Anton Verajan, Lož, Jelka Vlahek, Slak, I. Rebec, Milivoj Obajdin, Zagreb, I. Petrič, I. Žnidaršič, Vel. Lašče, Franjo Volny, Snežnik, Albin Knapič, Beograd, Milan Milensnič, Bjelovar, po 2 K, gg. Franjo Ština, Zagreb in Ivan Gerčar, Ljubljana po 1 K, skupaj 1985 K, z v št. 17 izkazanimi 1243 K 77 v, skupaj 14417 K 77 v. Vsem darovalcem iskrena hvala!

☀️ **Drogerija „ADRIJA“** ☀️
☀️ **Fotomanufaktura** ☀️
☀️ **Parfumerija** ☀️
22-3
☀️ **B. Čvančara** ☀️
☀️ Ljubljana, Selenburgova ul. 5. ☀️

Modni salon
Stuchly - Maške
LJUBLJANA,

Zidovska ul. 3,

Dvorski trg 1.

Priporočamo veliko izbiro najnovejših svilenih klobukov, čepic in slamnikov za dame in deklice.

Popravila točno in ceno.

Žalni klobuki vedno v zalogi.

Vedno
najnovejše

Od
dobrega
najboljše

**Specijalna
modna in športna trgovina
za gospode in dečake**

J. KETTE, Ljubljana
Franca Jožefa cesta 3.

Rogaška Slatina

Najboljša mineralna voda
Tempele vrelec, namizna voda
Styrja vrelec, medicinska voda
Donatski vrelec, medicinska
voda najmočnejše vrste.

Zastopstvo v vseh večjih mestih in krajih. Dobiva se v vseh prodajalnah in restavracijah : : : Pojasnilo daje

Ravnateljstvo Zdravilišča Rogaska Slatina.

Vzajemno podp. društvo v Ljubljani

registrovana zadruga z omejenim jamstvom.

Posojila na osebni kredit: 6% —
Posojila na hipoteko: 5 1/2% — Me-
sečna odplačila. Ranžijska posojila
na več let; mali vračevalni obroki.

☀️ Pisarna: Kongresni trg 19. ☀️

Uradne ure od 9. do 12. ure. — Prospekti brezplačno na razpolago. — Rezervni sklad nad

☀️ 500.000 K. — Branilne vloge 3 1/4% ☀️